

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Vi vedtager mange love i denne som i forrige uge, mange vigtige love, som på forskellig vis regulerer vores samfundsudvikling: Ørestad, havn, uddannelsesinstitutioner, arbejdsmarkedspolitik og mange andre lovgivninger, som griber ind i samfundets udvikling.

Jeg ved godt, at det måske er lidt risikabelt, men jeg vil alligevel tillade mig at hævde, at den lov, vi nu skal vedtage, på det menneskelige og følelsesmæssige plan er den absolut vigtigste. Den skal nemlig udgøre retsgrundlaget for den hjælpeindsats, vi skal udøve over for samfundets mest sårbare og skrøbelige børn, unge og deres familier. Loven er grundlaget for noget meget direkte, nemlig de direkte indgreb i noget, som vi i vores samfund værner meget om, nemlig privatlivets fred.

Derfor synes vi i Socialdemokratiet, at der er særlig grund til at glæde sig over, at der står et bredt flertal bag loven. Det er en erkendelse af, at privatlivets fred desværre ikke altid er så fredelig og harmonisk, som vi kunne ønske os det. Flertallet tilkendegiver meget klart, at vi er mange herinde i Folketinget, der mener, at over for børn og familier, som har så store problemer, at det offentlige skal gribe ind, har vi et særligt politisk og samfundsmæssigt ansvar og en særlig pligt til at yde det bedste og den bedste hjælp, vi overhovedet kan.

Der er ingen tvivl om, at mange kommuner anstrenger sig til det yderste for at træffe de rigtige beslutninger, selv om de næsten altid opleves som meget smertefulde for de involverede børn og voksne. Men til trods for alle anstrengelserne går det en gang imellem galt. Nogle børn bliver anbragt, som ikke burde være anbragt, andre børn bliver ikke anbragt, som måske burde anbringes. Det er naturligvis beklageligt, det er uheldigt, og det er baggrunden for, at Folketingets Socialudvalg og – har jeg indtryk af – Socialministeriet, socialministeren har gjort sig mange anstrengelser for netop at lave et så præcist lovgrundlag som overhovedet muligt.

Jeg synes, der her ved afslutningen af denne meget lange sag er grund til at sende en hilsen og også en forhåbning til kommunerne. Vi ved godt, det er svært med mange af disse meget ømtålige sager, og derfor har vi som sagt også

gjort os anstrengelser for at lave så klart et lovgrundlag. Jeg tror også, der vil blive gjort mange anstrengelser for, at loven bliver udmøntet i en god vejledning. Det håber vi i hvert fald.

Intentionen hos os alle sammen har været, at børns retsstilling skal styrkes; der skal tages hensyn til dem, der skal lyttes til dem, og de skal have egne muligheder for at få et godt råd af et sagkyndigt og ansvarsfuldt menneske.

Jeg vil derfor gerne på Socialdemokratiets vegne opfordre kommunerne til at forvalte loven i den ånd, hvori den nu vedtages. Den signalerer meget klart, at over for de små, over for de skrøbelige mennesker i vores samfund, dér skal vi yde det ypperste.

Marianne Jelled (RV):

Det er en stor tilfredsstillelse for Folketinget, at vi nu kan vedtage den lov, vi drøfter her. Der har været et meget langt forarbejde. Det startede med et beslutningsforslag fremsat af Det Radikale Venstres folketingsgruppe i sessionen 1987-88. Senere blev der nedsat et udvalg af den daværende socialminister, Aase Olesen, Graversenudvalget, og der har, efter at Graversenudvalgets betænkning var afleveret til Folketinget, været en meget lang debat og et langt og seriøst arbejde.

Det er et område, som er utrolig følsomt, og det er en balancegang i lovgivningen, når vi har villet forbedre børns retsstilling. Og det er det, der har været hovedmålet med hele den proces, det arbejde og det lovforslag, der er lagt frem nu. Der har været mange svære valg også for lovgiverne, med hensyn til hvordan vi udformede det bedst muligt med det overordnede syn, at børnenes retsstilling skulle forbedres.

Det tror jeg er lykkedes, men vi vil i Det Radikale Venstre følge, hvordan der arbejdes med loven, og vi er særlig opmærksomme på, om den konstruktion, der er valgt omkring den måde, kommunerne skal træffe beslutning på i den alleryderste situation med tvangsfjernelse af børn, om det er den rigtige løsning. Det håber vi, og vi håber, at det her vil komme virkeligt mange børn til glæde, så vi får en anden situation for de børn, der er mest sårbare og mest truede i vores samfund.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Der er lagt et meget stort arbejde i dette lov-